

ἀγχόνην κλίνων τὴν κεφαλὴν ὀλίγον πρὸς τὸν ὄμων. Ἄφ' οὗ τῷ ἔδρασαν τὰς χεῖρας ὀπίσω, ὁ δὲ ἴδιος περιέβαλε ταχέως τὰ γόνατα τοῦ καταδίκου διὰ σχοινίου, τῷ ἔδρασε τοὺς πόδας καὶ παραχρῆμα οἱ βοηθοὶ ἀρπάσαντες αὐτὸν τὸν ἀνύψωσαν ταχέως, ὁ δὲ δῆμιος ἰστάμενος ἤδη ἐπὶ τῆς βαθμιδῆς ἐπέρασαν ἕτερον σχοινίον περὶ τὸν τράχηλον τοῦ Χάκλερ, ὅστις διὰ βιαίας κινήσεως προσεπάθησε νὰ ἀπαλλαγῆ τοῦ βρόχου. Ἄλλ' ἤδη ἐταλαντεύετο ἐν τῷ κενῷ! Οἱ θεαταὶ ἀσθμαίνοντες, ἀναυδοὶ ἀνατινασσομένοι ὑπὸ ψυχρῶν φρικιάσεων καὶ ἀποστρέφοντες τὸ πρόσωπον, παρετήρουν τὸ κρεμάμενον ἐκεῖνο σῶμα, ὅπερ ἐχόρευε καὶ περιστρέφετο εἰς τὸ ἄκρον τοῦ σχοινίου.

Ὁ δῆμιος κύψας πρὸς τὸν ἀπαγχονιζόμενον ὤθησε βιαίως τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ στῆθος ὡς θέλων νὰ διασπάσῃ τὴν σπονδυλικὴν αὐτοῦ στήλην. Ἐκάλυψεν ἔπειτα τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τὸ πᾶν ἐξετελέσθη.

Ὁ Χάκλερ ὑπῆρξέ ποτε ἐν τοῖς ζῶσι. — Ἄνὰ τοὺς ἀέρας δὲ, ὑπεράνω τῶν στεγῶν, ἄς ὁ ἀνατέλλων ἥλιος ἐφώτιζε διὰ ζωογόνου μειδιάματος, βραρὲς ἀντήχησε κῶδων βροδέως σημαίνων τὸ ἐπικήδειον, ἐν ᾧ τὸ συνηγμένον πρὸ τῆς φυλακῆς πλῆθος θορυβωδῶς συναζήτει τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τοῦ ἀπαγχονισθέντος.

Π. Ι. Φ.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΕΝ ΒΙΣΕΤΡΗΙ

Ἄλλοτε διὰ μακρῶν περιεγράψαμεν ἐν τῇ Ἑστία (Ἀριθ. 259) περίεργον ἑορτὴν δοθεῖσαν ἐν Βισέτρη, τῷ μεγάλῳ παρὰ τοὺς Παρισίους φρενοκομείῳ, ἐν ᾧ εὐρίσκουσιν ἄσυλον πολυάριθμα ἀνθρώπινα ὄντα ἀτελῆ ἢ ὑπὸ τῆς φύσεως ἠδικημένα, οἱ παράφρονες, οἱ βλαῆκες, οἱ παράλυτοι, ἢ ἄλλως ἀνάπηροι. Ἐσχάτως πάλιν ἄλλη ἑορτὴ ἐτελέσθη ἐν αὐτῇ χάριν τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων πλασμάτων, ὧν διὰ τοῦ τρόπου τούτου ζητεῖται ἢ πρὸς ὦραν καταπράυνσις ἢ ἀνακούφισις ἀπὸ τῶν μαστιζόντων αὐτοὺς δεινῶν. Ἡ διέυθυνσις τοῦ καταστήματος διωργάνωσε μουσικὴν συναυλίαν. Τὸ εὐρὸν τετραγωνικὸν προαύλιον, ὅπου οἱ βλαῆκες ἢ ἐπιληπτικοὶ παῖδες ἀσκοῦνται συνήθως εἰς ἀσκήσεις γυμναστικὰς, εἶχε μεταβληθῆ εἰς αἴθουσαν συναυλίας μετὰ ἀναβάθρου κεκοσμημένου διὰ τῆς προτομῆς τῆς Δημοκρατίας καὶ διὰ τροπαίων ἐν σημαῖων.

Πεντακόσιοι παράφρονες, ἐπιληπτικοὶ ἢ βλαῆκες, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν φυλάκων αὐτῶν, ἐπλήρουν τὴν αἴθουσαν ἔμπροσθεν ἐκάλητο τὰ μικρὰ ῥυθμικὰ παιδία, ἢ ἠλίθια, τὰ μὲν μὲ διαρκῆς ἐπὶ τῶν χειλέων μειδιάμα, τὰ δὲ μὲ κρανία παράμορφα, ἐπιμήκη ἢ πεπιεσμένα, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐρυθρῶς καὶ τὸ στόμα συνεσπασμένον πλῆσιον αὐτῶν οἱ γέει ὅσοι πάσχουσιν ἐπιληψίαν, καὶ ὅπισθεν τὸ πλῆθος τῶν παραφρόνων τῶν μάλλον ἐν ἠλικίᾳ.

Ὅτε κατὰ τὴν πέμπτην ὥραν μετὰ μεσημβρί-

αν ἀφίκετο ὁ διευθυντὴς τοῦ καταστήματος κ. Ventajol μετὰ τῶν ἰατρῶν Bourneville, Voisin καὶ ἄλλων προσώπων, γενεῖαι περὶ τοὺς τριάκοντα ἐπιληπτικοὶ ἢ βλαῆκες, λίαν ἐπιτηδεῖως διευθυνόμενοι ὑπὸ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ἔχοντας βραχὺν ἐπιμελητοῦ, ἐξετέλεσαν ἐν τῇ αὐτῇ διαφόρους τοιχειώδεις γυμναστικὰς ἀσκήσεις συνοδευόμενας ὑπὸ ἄσματων ἐν ῥυθμῷ ψαλλομένων. Πρὸς τὰς ἀσκήσεις ταύτας δεικνύουσι μεγάλην κλίσιν, καὶ τινες αὐτῶν ἀπέκτησαν ἤδη τοσαύτην ἐμπειρίαν, ὅστε καὶ νὰ βραβεύονται εἰς τοὺς διαγωνισμούς. Ἐκ τοῦ ἰστοῦ τῆς σημαίας αὐτῶν ὑπῆρχον ἀνηρτημένα τρία μετάλλια, ὧν ἠξιώθησαν εἰς γυμναστικούς διαγωνισμούς τελεσθέντας ἐν τοῖς πέριξ.

Ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἤρξατο ἡ συναυλία. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῆς ἡ αἴθουσα τοῦ προαυλίου ἀντήχηε ἐκ ζωηροτάτων εὐρημιῶν. Ἄμτρον ἠδονὴν ἠσθάνοντο οἱ δυστυχῆς ἐκεῖνοι εἰς τὴν ἀκούσασιν τῶν διαφόρων μουσικῶν τεμαχίων, τινὰς δὲ τῶν αἰδῶν ἐπανεληγμένους ἐκάλεσαν νὰ ἐπαναλάβωσι τὰ ἀδόμενα. Ὑπῆρχον ὅμως καὶ οἱ μένοντες ὅλως ἀναίσθητοι εἰς τὴν ἑορτὴν, ὁ δὲ ἰατρὸς Voisin ἐδείκνυσεν εἷα τῶν ἀσθενῶν ἐκείνων, ὅστις ἐπὶ δύο ὀλόκληρα ἔτη οὐδ' ἄπαξ ἤνοιξε τὸ στόμα ἵνα προφέρῃ λέξιν τινὰ ἢ ἐλπίς τοῦ ἰατροῦ ἦτο ὅτι ἡ μουσικὴ θὰ τοῦ ἔλυε ὀλίγον τὴν γλῶσσαν, ἀλλ' ὅμως παρέστη εἰς τὴν συναυλίαν χωρὶς οὐδὲ λέξιν νὰ εἶπῃ, ὅλως ξένος πρὸς τὰ περὶ αὐτὸν συμβαίνοντα. Οὔτε τὰ ἔσματα, οὔτε τῶν ὀργάνων οἱ ἤχοι ἠδυνήθησαν νὰ τὸν ἐξεγείρωσι τοῦ ληθάργου.

Μεταξὺ τῶν ἀσθενῶν ἐδεικνύετο ὡσαύτως παιδίον τι μὲ κρανίον ἐπιμήκες καὶ μέτωπον πεπιεσμένον, τοῦ ὁποῦ ἡ μανία ἦτο κλίσις ὀρμέμφυτος πρὸς τὸν φόνον. Τὸ κριδίον τοῦτο εἶνε ὅλως ἠλίθιον τὴν δὲ μόνην ἀπὲν νοημοσύνης, ἥτις φωτίζει τὸ πνεῦμά του, μετεχειρίζετο εἰς τὸ νὰ ζητῇ νὰ στραγγαλίσῃ τοὺς γείτονάς του. Τὴν προτεραίαν τῆς συναυλίας εἰς τῶν φυλάκων τὸ ἐπρόφθασε καθ' ἣν στιγμὴν εἶχεν εἰσχωρήσει λάθρα παρὰ τινι τῶν συνοίκων του, οὐτινος εἶχεν ἀρχίσει νὰ περισφιγγῇ δυνατὰ τὸν λαιμόν. Ἡ μουσικὴ φαίνεται ὅτι κατορθώνει νὰ πρᾶνῃ αὐτὸ, ἅν τις κρίνῃ ἐκ τῆς εὐφροσύνου ἐκφράσεως, ἥτις ἐκδηλοῦται ἐπὶ τῆς μορφῆς του ἅμα ὡς ἀκουσθῶσιν οἱ ἤχοι μουσικοῦ ὀργάνου.

Κατὰ τὴν συναυλίαν ἀπηγγέλλθησαν ποιήσεις, καὶ ἔσματα ὠραῖα ἐψάλλθησαν ὑπὸ ἐγκρίτων αἰδῶν, ἔληξε δὲ ἡ ἑορτὴ διὰ τινος παντομίμας, ἥτις εὐχαρίστησε μεγάλως τοὺς παράφρονες.

Ἐνεκα τοῦ ἐπικρατοῦντος υπερβολικοῦ καύσωτος φόβου ὑπῆρχε μὴ τις ἀσθενὴς πάθῃ προσβολὴν τῆς κατατροχούσης αὐτὸν νόσου. Ἐπὶ στιγμὴν μάλιστα μεγάλη κατέλαβε πάντας συγκίνησις ἀκουσθείσης κραυγῆς τινος εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης, ὅπερ ἔκαμε τοὺς θεατὰς νὰ ἐγερθῶσι στρέφοντες ἐκεῖσε τὰ βλέμματα. Εὐτυχῶς ἡ κραυγὴ

προήρχετο εκ τινος παράφρονος, ὃν ἄλλοις τις, ἐστάμενος ὄρθιος ἐμπροσθέν του, ἠμπόδιζε νὰ βλέπῃ, διὸ τοῦ ἐφώναξε — «Κάτω», ὡς γίνεται συνήθως εἰς ὅλα τὰ θέατρα. Τρεῖς δὲ ἢ τέσσαρες ἐπιληπτικοὶ, οἵτινες ἐπαθον μικρὰν ἀδιαθεσίαν, ἀπῆχθησαν ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν τῆς αἰθούσης.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ εἶνε ἄξιον νὰ ἀναγραφῆ ὅτι τὴν μέθοδον τῆς διὰ τῶν μουσικῶν διασκευάσεων θεραπείας ἐφήρμοσε τὸ πρῶτον ἐν Βισέτρῃ ἐν ἔτει 1843 ὁ ἱατρὸς Leuret. Ἐκτοτε δὲ ἐγένετο δεκάτῃ ἀπανταχοῦ ὅπου ὑπάρχουσιν ὅμοια καταστάματα. Ἐνταῦθα ἕκαστον τμήμα ἀσθενῶν δις τῆς ἐβδομάδος ἔχει μουσικὴν ἐν ἐκάστῳ δὲ τμήματι ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν γερόντων σχηματίζεται μικρὰ ὀρχήστρα, ἧς τὴν μουσικὴν συνοδεύουσιν οἱ παράφρονες ἄδοντες ἐν χορῶ.

Ἡ κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ὑπὸ τῶν ἀσθενῶν τῆς Βισέτρης γενομένη ἔνθερος δεξιῶσις πρὸς τοὺς μουσικοὺς εἶνε ἀπόδειξις ὅτι δι' αὐτοὺς ἡ ἑορτὴ ἐκείνη ὑπῆρξεν ἀφορμὴ λίαν εὐαρέστων συγκινήσεων.

Προφυλακτικὸν μέσον κατὰ τῆς ἀσθενείας ΤΟΥ ΑΝΘΡΑΚΟΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΖΩΟΙΣ

Ἄξιολογώτατην ἀνακάλυψιν ἀνεκοίνωσεν ἐσχάτως εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν καὶ εἰς τὴν τῆς Ἰατρικῆς ὁ διάσημος Γάλλος χημικὸς Pasteur. Πρὸ ἐνὸς σχεδὸν ἔτους ὁ Toussaint ἀπέδειξεν ὅτι ὁ ἴσθς τοῦ ἀνθρακος ὑποβληθεὶς εἰς θερμοκρασίαν ἀνωτέραν τῶν 450 καὶ ἐνοφθαλμισθεὶς εἶτα εἰς ζῶα, οὐ μόνον δὲν μεταδίδει αὐτοῖς τὴν νόσον, ἀλλὰ καὶ καθιστᾷ αὐτὰ ἀπρόσβλητα ὑπ' αὐτῆς.

Ὁ Pasteur ἐπαναλαβὼν τὰ πειράματα ταῦτα καὶ τροποποιήσας αὐτὰ ἐπεβεβαίωσε τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐξόχου τῆς Toulouse κτηνιάτρου. Ἦδυνήθη τῷ ὄντι, ἐνοφθαλμίσας ζῶα τινα διὰ τοῦ ἠραιωμένου ἰοῦ τοῦ ἀνθρακος, νὰ καταστήσῃ αὐτὰ ἀπολύτως ὑπ' αὐτοῦ ἀπρόσβλητα.

Τὰ πειράματα ἐγένοντο ἐν τινὶ ἐπαύλει: πλησίον τοῦ Melun. Τὴν 5 π. Μαΐου ἐνοφθάμισαν 24 πρόβατα, 1 αἶγα καὶ 6 ἀγελάδας· ἕκαστον δὲ ζῶον διὰ πέντε σταγόνων ἰοῦ ἀνθρακος ἠραιωμένου. Τὴν 17 Μαΐου ἐνοφθάμισαν ἐκ νέου τὰ ζῶα ταῦτα δι' ἰοῦ ἀνθρακος μολυσματικωτέρου τοῦ πρῶτου, ἀλλ' εἰσέτι ἠραιωμένου. Τὴν 31 Μαΐου ἐνήργησαν λίαν μολυσματικὸν ἐνοφθαλμισμὸν, δι' οὗ ἐσκόπουσαν νὰ κρίνωσι περὶ τῆς δράσεως τῶν προηγηθέντων προφυλακτικῶν ἐνοφθαλμισμῶν. Πλὴν δὲ τῶν προφυλακτικῶς ἐνοφθαλμισθέντων 31 ζῶων, ἐνοφθαλμισαν 24 ἄλλα πρόβατα, 1 αἶγα καὶ 4 ἀγελάδας, ἅτινα εἰς οὐδεμίαν εἶχον ὑποβληθῆ πρότερον προφυλακτικὴν θεραπείαν. Τὴν 2 Ἰουνίου, 48 ὥρας μετὰ τὸν διὰ τοῦ καθαροῦ ἰοῦ ἐνοφθαλμισμὸν, ἅπαντα τὰ προφυλακτικῶς ἐνοφθαλμισθέντα πρότερον ζῶα ἦσαν τελειῶς ὑγιῆ· τοῦναντίον, ἐκ τῶν 29 ἄλ-

λων ζῶων, τῶν μὴ ὑποστάντων τὸν προφυλακτικὸν ἐνοφθαλμισμὸν, τὰ 24 πρόβατα καὶ ἡ 1 αἶξ ἀπώλοντο, αἱ δὲ ἀγελάδες δὲν ἀπεβίωσαν μὲν, ἐνόσησαν ὅμως βαρέως. Ὅθεν εἶναι ἤδη ἀποδεδειγμένον διὰ τῶν λαμπρῶν τοῦ Toussaint καὶ τοῦ Pasteur πειραμάτων, ὅτι διὰ τῆς ἐξαραιώσεως τοῦ ἰοῦ τοῦ ἀνθρακος δυνάμεθα νὰ παρασκευάσωμεν προφυλακτικὸν κατὰ τῆς νόσου ταύτης μέσον.

Κατὰ τὸν Bouley οἱ κτηνίατροι τοῦ Lyon, Arloing, Cornevin καὶ Thomas ἐπειράθησαν ἐπίσης δι' ἠραιωμένου ἰοῦ, ἐνέσαντες ἐλαχίστην αὐτοῦ ποσότητα. Ἡ οὕτω δὲ κτωμένη πρὸς τὸν ἀνθρακα ἀνοσία ἐμμένει ἐπὶ πλέον τοῦ ἐνὸς ἔτους τοῦλάχιστον, καὶ εἶναι τοιαύτη ὥστε ἀποκτᾷ αὐτὴν ἐπίσης καὶ τὸ ἔμβρυον, οὗ ἡ μήτηρ ἐκτίσατο αὐτήν.

Οἰκλήποτε καὶ ἂν ἦναι τούτου ἡ ἐκείνου τοῦ πειραματιστοῦ ἡ ἐργασία εἰς τὰς ἀνακαλύψεις ταύτας, δὲν θὰ λησμονήσῃ τις ὅτι πρῶτος ὁ Pasteur σπουδάζων τὴν χολέραν τῶν ὀρνίθων ἐξέσπεσε τὴν ἰδέαν ὅτι ἰός τις (un virus infectieux) δύναται νὰ ἐξαραιωθῆ τοσοῦτον, ὥστε ἐνοφθαλμιζόμενος νὰ κατασταθῇ μέσον προφυλακτικὸν (un virus vaccin).

Εἶναι πιθανὸν ὅτι ἡ γεωργία μεγάλην ἐκ τῶν ἀξιοσημειωμένων τούτων ἀνακαλύψεων θὰ πορισθῇ ὠφέλειαν. Ὁ ἀνθραξ, οὗ ἔνεκα παρατηροῦνται ἔτι καὶ νῦν φοβεραὶ καταστροφαὶ εἰς τινα ποίμνια, δὲν θὰ εἶναι μετ' οὐ πολὺ εἰμὴ ἀπλῆ ἀνάμνησις· εἰς τὴν γαλλικὴν δὲ ἐπιστήμην θὰ ὀφείλεται ἡ τιμὴ τῆς τούτου ἐξαλείψεως. Δέον νὰ εἴμεθα εὐγνώμονες ἐπὶ τούτῳ οὐ μόνον τῷ Pasteur, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς διὰ τῶν πειραμάτων αὐτῶν συντελέσασιν εἰς τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα.

Ἴσως μάλιστα ἡμέραν τινα ἐξευρεθῶσιν ἀναλογοὶ προφυλακτικοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ μέθοδοι καὶ δι' ἄλλας μολυσματικὰς νόσους, οἷκι ἡ λύσσα, ἡ χολέρα, ὁ τύφος. *Π.

ΠΑΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΑΣ.

Κατὰ τὴν ἐσχάτως δημοσιευθεῖσαν ἔκθεσιν ὑπὸ τοῦ γραφείου τῆς στατιστικῆς τῆς Ὁμοσπονδίας ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας ταύτης ἀνῆρχετο τὴν 30 Νοεμβρίου παρελθόντος ἔτους εἰς 2,831,787 κατοίκους. Τῷ 1870 οἱ κάτοικοι συνεποσούντο εἰς 2,655,011, τῷ 1860 εἰς 2,510,794, τῷ δὲ 1850 εἰς 2,390,116. Ἐπομένως ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν ἐγένετο αὐξήσις κατὰ 441,671, ἐξ ὧν ἀναλογοῦσι κατὰ μέσον ὄρον 14,487 εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν (canton). Ἡ πόλις τῆς Βασιλείας, ἧτις ἐν ἔτει 1850 ἠριθμεῖ μόνον 29,555 κατοίκους, περιλαμβάνει νῦν 64,205· ἡ αὐξήσις αὕτη ὀφείλεται μάλιστα εἰς τὴν γειτονίαν τῆς Γερμανίας, ἐξ ἧς μέγας ἀριθμὸς προσφύγων ἦλθε καὶ ἀποκατέστη εἰς τὴν ἐλβετικὴν πόλιν. Καὶ αἱ ἐργασίαι